

[Aksel Larsen.]

det ærede medlem har indgået med retsforbundet og de øvrige oppositionspartier i denne sal, går jo ud på, at når der nedsættes udvalg til behandling af forslag fra et parti udenfor regeringen, skal det pågældende parti have formandspladsen i udvalget — det har stået refereret uimod sagt i en hel række dagblade. Det ærede medlem hr. Hækkerup har just sagt, at når han havde stillet forslag om udvalg, var det af omsorg for oppositionen, og på forespørgsel herfra har han tilkendegivet, at han dermed mente mig. Det var af omsorg for os, at han ville have sagen i udvalg, men han ville i givet fald sørge for, at vi ikke kom ind i udvalget. Jeg takker for omsorgen — den er lige så god som justitsministerens omsorg for justitsvæsenet.

Så er der det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen. Han skammer mig ud, fordi jeg har sagt noget om tilgivelse for landsforræderiske handlinger; det må man ikke sige her i denne sal. Jeg synes, det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen skal være opmærksom på, at det var kaninen, der begyndte. Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen vil optræde som moralens og sædelighedens vogter fra denne talerstol, men jeg gør opmærksom på, at det var det ærede medlem hr. Hækkerup, der gav bolden op.

Formanden: Det ærede medlem hr. Gustav Pedersen har ordet for en kort bemærkning.

Gustav Pedersen: Jeg ønsker blot at rette en misforståelse hos det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Der er ikke truffet nogen aftale gående ud på, at forslagsstilleren skal have formandspladsen i udvalg. Der er fra retsforbundet kun givet os tilsagn om, at vi skal have formandspladsen i de udvalg, der nedsættes om regeringsforslag. Det er noget andet — hvad det ærede medlem hr. Aksel Larsen antagelig vil forstå.

Formanden: Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen har ordet for en kort bemærkning.

Ragnhild Andersen: Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen siger, at man ikke kan dømme regering og rigsdag for, at tyskerne brød deres løfter i forbindelse med den beskyttelse af kommunisterne, som det ærede medlem har været inde på.

Spørgsmålet er ikke, om tyskerne brød deres løfter. Jed ved ikke, om det ærede medlem har troet på, at de ville holde deres løfter — siden 1933 har vel i hvert fald ikke mange kunnet have tillid til, at de ville det. Det, det drejer sig om her, er, hvordan danskerne, hvordan Danmarks regering og rigsdag brød deres løfter om at holde grundloven.

Det ærede medlem siger, at også andre blev deporteret. Det ved jeg meget vel, jeg ved, at det drejede sig om mange hundrede, men jeg ved også, at man fra regeringens side udstedte ordren den 22. juni 1941. Jeg var så heldig, at jeg ikke var hjemme, og jeg var ikke så fuld af illusioner, at jeg meldte mig på politigården. Derfor lykkedes det mig at klare den 3 måneder under jorden, men så gik det ikke længere, for det danske politi var så bandsat standhaftigt med hensyn til at ville fange hver eneste efterlyst person, også min ringhed. Derfor kan man ikke tale om beskyttelse, det er fuldkomment urimeligt; det er i hvert fald en beskyttelse, som er et falsum og derfor uden nogen som helst værdi. Resultatet blev da også, at mange, i hvert fald det store flertal af os, der blev interneret i første omgang i Horserødlejren, blev deporteret til Tyskland den 2. oktober 1943. Derfor må jeg sige overfor henvisningen til tyskerne, at her var der også tale om løftebrud; det var den danske regering og den danske justitsminister, der brød deres løfte. Vi havde fået løfte om, at man ville frigive os — men se om man gjorde det! Og hvor var I andre henne med jeres løfter og beskyttelse? Derfor giver jeg ikke så meget for talemåden om beskyttelsen af kommunisterne. En anden gang skal man overlade til menneskenes børn at søge beskyttelse hos den brede befolkning, der ved, hvad det drejer sig om, og undlade at sætte hele retsmaskineriet igang, som man gjorde dengang. Jeg siger derfor: hold op med de talemåder om beskyttelse af kommunisterne! Det hører ingen steder hjemme — det er et falsum.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Den ærede ordfører for forslagsstillerne (Aksel Larsen) griber stadig tilbage til problemer, som jeg egentlig troede vi behandlede færdig den 7. april i år; nu sidst spørgsmålet om grundlovsstridighed eller ikke. Også det behandlede vi, og jeg sagde dengang, at der ikke kunne være nogen tvivl om, at forslaget om at ændre dommens konfiskationsbestemmelser ville være grundlovsstridigt. Når forslaget alligevel ikke af-